

מסורת הש"ס

(א) נכנסות ט. ושיני
(ב) נפתחו לטל דף מת. על
הגלגול (ג) ל'לל החיטות
(ד) גי רשלי וסבי ענד
שחולל הכי וסל (ה) חולין
ממ (ו) רשלי ג'ר (ז) ורבי
(ח) וסל (ט) שחל
כתובות לא: (י) לטל י.
(יא) ורשלי ורשלי לא רשלי
לחסי, (יב) לטל לא
(יג) רשלי: וסל, (יד) ל'ל לחי
וסל חסל לטל י. ריה
קורחתי (טו) גי רשלי
(טז) שין (ע"ה) שין
לע"ה

הגהות הב"ח

(6) נב' וילטוט צויד רה"ר
רעלמא וכו' רעלמא הוה
אמינא: (3) רש"י ד"ה
והאמר וכו' למוליה חצר
רה"ר הפ"ד: (3) ד"ה
משני דוחתיו נמי גימא
פסחא: (7) תוס' ד"ה מלי
שנא וכו' ואידי גמי
שנפרכו:

גליון הש"ס

גם' זה מוטל על עירק
מדיציה ע' לעיל דף עט
ע"כ: תוס' ד"ה בשחי
רוחות וכו' בבבקה שאם
זה בלל. ע' לעיל דף פו
ע"כ תוס' ד"ה גאמטל:

מוסף רש"י

[illegible]

לטעיל 11

כל גגות פרק תשיעי עירובין

[illegible]

מחיצה וזה מטלטל
 דרב ¹⁶ לאו בפירוש
 נמר דרב ושמואל הוּ
 גודא דביני ביני אמר
 נגידו בה אהרדינו
 מואל ¹⁷ קפיד אבא
 בה ¹⁸ ולשמואל למה
 ולטל עד עיקר מחיצה
 מחיצה שמואל עבד
 אי סבירא ליה דאסיר
 שמואל הוה אי הכי
 לאפיה דלא נימרו
 הדר ביה משמעתיה):
 רשות הרבים המכנים
 "לחוכה חייב דברי
 ימרים מתוכה לרשות
 "לחוכה פטור מפני
 ורבי אליעזר משום
 "הוא לה רשות
 למעמיה דתניא "רבי
 אליעזר רבים שכברו
 יו ברא איני והאמר
 "א שאלה להן דרך
 ורבי יוחנן ורבי שמעון

באותו שנה חזר ודמה הכא נבין שגם שאלו
 על דרך באתה חצר והאמר רבי חנינא
 עד מקום מחיצה מחלוקת אימא על מקום
 מחיצה מחלוקת ואיבעית אימא בצדי רשות
 הרבים קמפלגי ^ודרבי אליעזר סבר צידי
 רשות הרבים כרשות הרבים דמו ורבנן סברי
 צידי רשות הרבים לאו כרשות הרבים דמו
 ולפלוג בצדי רשות הרבים ^(ב) בעלמא אי
 אפרונו בצדי רשות הרבים בעלמא הוה
 אמרינן כי פלגי רבנן עליה דרבי אליעזר
 הני מילי היכא דאיכא חיפופי אבל היכא
 דליכא חיפופי אימא מורו ליה קא משמע
 לן והא מתוכה קאמר אידי דאמור רבנן
 מתוכה אמר איהו נמי מתוכה ורבנן אמר
 רבי אליעזר צדי רשות הרבים ומהדרו
 ליה אינהו מתוכה הכי קאמרי ליה רבנן
 לרבי אליעזר מי לא קא מודית לן היכא
 דטילטל מתוכה לרשות הרבים ומרשות
 הרבים לתוכה דפטור מפני שהיא כרמלית
 צידי נמי לא שנא ורבי אליעזר התם לא
 קא דרסי לה רבים הנא קא דרסי לה
 רבים: **מתני'** "חצר שנפרצה ^ולרה"ר
 משתי רוחותיו וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו
 וכן מבוי שנשלו קרוותיו או לחייו מותרים
 באותו שבת ואסורין לעתיד לבא דברי רבי
 יהודה רבי יוסי אומר אם מותרין לאותו שבת
 מותרין לעתיד לבא ואם אסורין לעתיד לבא
 עסקינן אילמא בעשר מאי שנא מרוב אחת דא
 פיתחא הוא אלא ביתר מעשר א"ה אפילו מרוב

לִיָּה לְמִנְקָט מִשְׁתִּי רִחוּתָיו: אֵילִימָא בַּעֲסָר. וּמִשְׁתִּי
וְנָמִי פִסְחָא הוּא. דְּקָא סְלֵקָא דַּעְתִּיה מִשְׁתִּי רִחוּתָא זֵו.

צד.

ב א מ"י פ"ג מהלכות
עירובין הלכה טז סמג
ללאין סה ט"ז ע"ג א"ח פ"י
שער סעוף ב:
כא ב טור ש"ע שם ופ"י
שם סעוף ב:

רבינו חננאל

[illegible]

(ט) **מִמָּוֶה** שָׂמָּה סֵרוּחַ אַחַת דֹּאמֶר' פִּי
תִּקְרָה בּוֹי' הִשְׁתָּה לֹא קֶאֱמֶר
פִּתְחָהּ הוּא דֹלְפִינוּ נִפְרָךְ בְּמִילֵוּ אוֹ
בִּיתֶר מַעֲשֶׂה רֹאשׁ לְהִמִּיר בְּזִית
מַעֲשֶׂה פִי תִקְרָה:
(ס) **בְּשֵׁתִי** רִחוּת נָפִי יִשָּׂא פִי תִקְרָה
יִוֵּד וְסוֹתֶר. רַשִׁי מַפְרָשׁ
דִּרְבִּי שְׁמוּאֵל דְּפִלְגִינִי בְּפִי תִקְרָה הֵיטָּ
דְּוּקָא בְּאִסְכְּרֶהָ כִּי בִּנְקֵשָׁה שְׁאִין לֵה
כָּלל מַחֲזוּת אֲבָל בֵּישׁ לֵה אִפִּי מַחֲזוּת
אַחַת מוֹדֵה שְׁמוּאֵל דְּנִשְׁלָם מַחֲזוּת
אַחֲרֵיכֵן פִּי תִקְרָה יוֹרֵד וְסוֹתֶם וְאִתִּי
שְׁפִיר הֵא דְנִקֵּט אִסְכְּרֶהָ בִּנְקֵשָׁה
לְפִי שֶׁבִּנְקֵשָׁה דְּוּקָא פִּלְגִינִי שְׁאִין שֶׁ
מַחֲזוּהּ וְגִרָם בְּתֵר הִכִּי כִי לִית לִיה
דְּר' אֲבָל בְּג' אִית לִיה וְלִפִּי זֶה פִּירֵשׁ
כָּל הַסּוּגִיָּא וְאִין לִיה דֹּלְפִינוּ לֵה
בְּשֵׁתִי מַחֲזוּת וְסוֹתֶם בְּג' אוֹר לֵה אֲמֵר
פִּי תִקְרָה יוֹרֵד וְסוֹתֶם דְּהוּ מִפּוֹלֵשׁ
דְּאֲמֵר בְּפִרְקָא קַמָּא דְּסוֹכִיָּה (דף י"ח)
לְבָן נִרְאָה לִרְי' פִּתְסָה אִסְכְּרֶהָ כִּי
דְּרֵה ב' מַחֲזוּת דְּאֲמֵר בָּלָא יִתְסוֹר (דף י"ט)
לֵה ג' הָעוֹלָם לְאִסְכְּרֶהּ הוּא דְּמוֹדֵה
דְּרוּחַ כְּפוּתִים אֵינֶה מְסוּבֶּנֶת וְלִית
לִיה לְשְׁמוּאֵל פִּי תִקְרָה יוֹרֵד וְסוֹתֶם
אַחֲלָא אֵס כֵּן יֵשׁ פִּי תִקְרָה אֲרֵב
מַחֲזוּת וְמִיָּהוּ לִרְבִּי אִפִּי שְׁרֵם מַשְׁתִּי
רִחוּת

זורין לאותו שבת: גמ' במאי
פיתחא הוא משתי רוחות נמי
חת נמי אמר רב לעולם בעשר
וכנו

הכי מרוח אחת לא דאמרינן
נגד זו קאמר כגון מזרח ומערב:
כגון

(א) לשון רבינו תתמוה לבאריה
ונ"ל דל"ל החסם בחצר לא
הניסופי מ"מ דרפי לה רבים.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones